

Publicerad 2006-10-25 22:22 av Electra von Spindelben

En dröm, som jag vill ha till verklighet. Dock har jag ingen att dela med mig den av.

Så jag låter det föras över till era tankar.

Isolerad

Inte ett ljud hörs, och luften är kvav, och ljummen. Men det gör inget, för du sitter här. Här, med mig. Det är vi två, i vår bubbla av fantasi och skydd, ingen kan komma igenom.

Jag kan inte äta, det kan inte du heller, jag kommer snart inte heller kunna andas, och inte heller du.

Men vad gör det? Vi har varandra, i en bubbla fylld av kärlek. Allt omkring kraschar, det gör inte mig någonting.

Aldrig har tystnaden varit så ljuv, min melodi är dina andetag.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Electra von Spindelben med Poeter.se id #11700 innehar upphovsrätten